

[Niels Ravn.]

landsdele — eller det drejer sig om sammenlægninger, og det er næsten værre endnu, for så skal altså også de holdes inden for statshusmandslovens rammer, de 15 ha middelgod jord.

Vi mener, at det bliver fejlinvesteringer. Man vil få brugsstørrelser, hvis jord og bygninger man investerer i, men som alligevel ikke vil være levedygtige. Dette vil i en tid, hvor der er kapitalmangel, i høj grad være en fejltagelse.

Lovforslaget er delt i to afsnit. Det ene afsnit omhandler udlån fra jordfondens midler og det andet statsmidler.

Med hensyn til jordfondens midler mener vi i det konservative folkeparti, at disse midler fortsat skal anvendes, som de indtil nu er blevet det, nemlig til gunst for de nyetablerede — bare ikke efter de gamle metoder med oprettelse af nye, for små brug eller sammenlægning af brug, der også efter sammenlægningen vil være for små. Vi mener, at jordfondens midler skal anvendes til de nyetablerede i bred almindelighed. De, der virkelig skaber sig en bedrift af tidsvarende størrelse, skal kunne nyde godt af disse midler.

Hvis vi tager det lille beløb, der kan spares, hvis man følger det konservative folkepartis synspunkter til det lovforslag, vi lige har behandlet — forslag til lov om arbejderboliger på landet — og lægger dem til de midler, der står til rådighed efter dette lovforslag, kommer vi op på et beløb på 13,5 mill. kr. årligt, der kan ydes til udlån, og som altså kan reserveres til nyetablerede i bred almindelighed, som jeg sagde før.

Fører vi dertil den tanke videre, som vi også har rejst fra det konservative folkepartis side, om en afvikling eller konvertering af jordrenten over til almindelig rente, ville dette beløb jo ganske væsentligt kunne forøges. Helt urimeligt forekommer det os, at man stiller midler til rådighed fra jordfondens side til oprettelse af jordrentebrug i en tid, hvor de bestående jordrentebrugsejere ønsker at få deres jordrente konverteret til almindelige prioriteter. Det ved den højtærede landbrugsminister alt om. Der ligger en lang række klager og anmodninger fra disse jordrentebrugere om at få en afløsningsordning. Også ud fra dette synspunkt

finder vi, at det er en forældet lovgivning, vi her står over for.

Når vi så kommer til statsmidlerne, må vi ganske enkelt afvise, at man bruger dem til oprettelse af brug, som ikke vil være konkurrencedygtige, som ikke vil være levedygtige, ligesom man også her bruger statsmidlerne til sammenlægning inden for så snævre grænser, at det heller ikke selv efter sammenlægningen vil være levedygtige brug, man når frem til.

Det ærede medlem hr. Teichert har i dag givet udtryk for, at jordlovsudvalget havde ønsket, at det beløb, der stilles til rådighed — det var vist de 9 mill. kr., der var tale om — skulle forhøjes til 12 mill. kr. Jeg vil dog gøre det ærede medlem og tinget opmærksom på, at nok er dette forslag kommet fra jordlovsudvalget, men fra jordlovsudvalgets flertal. Det ærede medlem ved lige så godt som mange andre, at jeg gang på gang igennem snart mange år i jordlovsudvalget har vendt mig imod disse bevillinger, altså også i indeværende år.

Hvad angår nye brug i de sønderjyske landsdele er det konservative folkeparti fortsat velvilligt indstillet. Vi mener, at det kan være rimeligt og nødvendigt i disse tyndt befolkede områder, hvor der er jord til rådighed, fortsat at oprette nye brug, dog ikke nye brug, der holdes inden for de rammer, som denne lovgivning giver mulighed for. Vi mener, at det er en national opgave, der her skal løses, og at den faktisk burde løses ud fra en national lovgivning, fuldstændig frigjort fra de problemer, vi her beskæftiger os med. Det er noget ganske andet, det dér drejer sig om. Det har intet med landbrugsstrukturen i det øvrige land at gøre, hvorfor vi altså mener, at man burde tilvejebringe en særlig lovgivning for at få disse arealer udnyttet.

Jeg skal ikke sige noget om selve indholdet i lovforslaget ud over at gøre opmærksom på, at for få år siden var det beløb, man stillede til rådighed til oprettelse af nye brug, omkring 100.000 kr. Nu er det steget til godt og vel det dobbelte, til over 200.000 kr. Vi har tidligere peget på, at der her er tale om en forskelsbehandling over for de unge, der får denne mulighed, de få, der på trods af de ringe brugsstørrelser vælger den, og dem, der må etablere sig under de frie, privatøkonomiske